

F. t. l. vedr. kommuneplanlægning.

lovforslag tillige gennemdrøftet med Industrirådet, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger, der også har afgivet skriftlige udtalelser over forslaget. Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation har fået et lovudkast tilsendt til udtalelse.

Forhandlinger er også ført med en række faglige foreninger: Danske Arkitekters Landsforbund, Dansk Ingeniørforening, Ingeniør-Sammenslutningen, Den danske Landinspektørforening og Foreningen af Byplanlæggere. De nævnte foreninger har dels i fællesskab og dels hver for sig afgivet skriftlige udtalelser over lovforslaget.

Også andre faglige foreninger og interesseorganisationer såvel som enkeltpersoner er fremkommet med synspunkter på lovforslaget.

Navnlig på baggrund af det således fremkomne materiale er der som nævnt foretaget adskillige ændringer af det oprindelige lovforslag.

Blandt de væsentligste skal fremhæves:

1) Fremskyndelse af decentraliseringen vedrørende lokalplanlægningen og samtidig bedre udnyttelse af kommunernes hidtil udførte planlægning ved indførelse af en ordning, hvorefter dispositionsplaner og anden planlægning, som er tilvejebragt af en kommunalbestyrelse efter de hidtil gældende regler, kan anerkendes som grundlag for lokalplaner, der tilvejebringes af kommunalbestyrelsen uden godkendelse fra anden myndighed (nærværende lovforslags § 15).

2) Opgivelse af kravet om, at en dispositionsplan skal godkendes af amtsrådet/hovedstadsrådet — eller i en overgangsperiode eventuelt af miljøministeren — til fordel for en ordning, hvorefter regionplanmyndigheden straks fra lovens ikrafttræden blot får en vetoret over for et dispositionsplanforslag til varetagelse af forskellige nærmere angivne hensyn (§ 8).

3) Opgivelse af kravet om, at der skal udarbejdes og offentliggøres alternative skitser før kommunalbestyrelsens vedtagelse af et dispositionsplanforslag, til fordel for en ordning med offentliggørelse af en kortfattet redegørelse om hovedspørgsmål og planlægningsmuligheder i det forestående planlægningsarbejde (§ 6).

4) En mindre detaljeringsgrad af dispositionsplanens bestemmelser for de enkelte dele af kommunen (§ 3, stk. 3).

5) Ændringer i kravet om individuelle underretninger om forslag til lokalplaner (§ 23).

6) Indførelse af en adgang for miljøministeren til i ganske særlige tilfælde at tilvejebringe en lokal-

plan (§ 29) og til at give vejledninger, anvisninger eller forskrifter vedrørende forhold, der er omfattet af loven (§ 51).

7) Indførelse af tinglysning af lokalplaner (§ 30).

8) Ændring af den oprindeligt foreslåede ekspropriationsprocedure til den, der gælder for ekspropriationer efter lov om offentlige veje (§ 34, stk. 3).

9) En vis begrænsning af den obligatoriske orientering af naboer i dispensationssager (§ 47, stk. 5).

Forholdet til lands- og regionplanlægningen.

Loven om lands- og regionplanlægning (lov nr. 375 af 13. juni 1973) indeholder som ovenfor nævnt bestemmelser om den sammenfattende fysiske planlægning på det amtskommunale og det statslige niveau. Særlig for hovedstadsområdet indeholder loven om regionplanlægning i hovedstadsområdet (lov nr. 376 af 13. juni 1973) bestemmelser om den sammenfattende fysiske planlægning i denne del af landet.

Der er en nær sammenhæng mellem regionplanlægningen og kommuneplanlægningen ifølge nærværende lovforslag.

Denne sammenhæng kommer først og fremmest til udtryk ved, at regionplaner, dispositionsplaner og lokalplaner — omend med forskelligt indhold og detaljeringsgrad — alle er planer for afgrænsede geografiske områder, der for så vidt er sammenfaldende, som der er tale om planer for henholdsvis en amtskommune, en kommune og et nærmere angivet område inden for en kommune.

Sammenhængen understreges endvidere af den måde, hvorpå plantyperne supplerer hinanden. Medens regionplanen angiver regionens samlede struktur i lyset af landsplanlægningen, kan kommunernes fysiske planlægning i forhold til regionplanlægningen ansues som udfyldende og konkretiserende. Ved dispositionsplanen fastlægges hovedstrukturen i den enkelte kommune inden for rammerne af regionplanlægningen, og igennem lokalplaner konkretiseres planlægningen på den enkelte faste ejendom i form af bindende retsforskrifter.

De ovennævnte regionplanlove er først trådt i kraft den 1. april 1974, og det må forventes, at der vil gå nogle år, før der kan foreligge godkendte regionplaner for hele landet. Arbejdet er omfattende, og lands- og regionplanloven foreskriver en tilvejebringelsesprocedure, der under løbende forhandlinger mellem amtsrådet og kommunalbestyrelserne omfatter kommunernes udarbejdelse af oplæg til regionplanen, amtsrådets udarbejdelse af alternative skitser til regionplanen, offentlighedens medvirken og amtsrådets vedtagelse af det endelige regionplan-